

[Madsen-Mygdal.]

vi jo fra alle Sider. Jeg henstiller til de to ærede Regeringspartier, naar de nu i Agitationen bruger Wilhelm Lassen, at de saa gør opmærksom paa, at hvad han har skrevet om det offentlige Fæste, som han ganske rigtig saa paa med Sympati, var dette, at man skulde forsøge det, men ikke paa anden Maade, end at den paagældende selv, naar han ønskede det, kunde faa Selveje.

Det er jo ikke saa langt fra det, vi siger, men det har jo ikke været muligt at vriste de Herrer til at lade de paagældende selv faa Lov til at bestemme, om de vil have Selveje. Naar de nu vil støtte sig til Wilhelm Lassen, som ogsaa er en af dem, der er døde og ikke kan tage til Genmæle mod dette Misbrug, henstiller jeg, at man ogsaa tager det Afsnit med at hans Bog, hvor han kommer ind paa Tanken netop paa den Maade, jeg her har sagt.

Jeg skal i øvrigt ikke, saa sent det er, komme ind paa Enkeltheder. Jeg skal blot overføre den højtærede Statsminister fremdrage følgende Kendsgerninger med Hensyn til dette Aars Politik i Forhold til Valgløfterne og de Forventninger, de fremkaldte. For det første dette, at den Dag, da Socialdemokraterne og de Radikale alene stemte for at gennemføre Udsættelsen af Lønningslovens Revision, da stemte de samtidig for Lønningsloven af 1927, den samme Lønningslov, som de tidligere ikke har haft stærke Ord nok til at fordømme. Den Dag, da Socialministeren her i Tinget meddelte, at han havde en stor samlet Revision af hele Sociallovgivningen under Udarbejdelse, men at det vigtigste deraf først kunde forelægges til næste Samling, og han samtidig maatte oplyse, at med Hensyn til de midlertidige Forslag, der blev fremlagt, forelaa der ikke Dækning, var det samtidig givet, at disse Forslag ikke kunde gennemføres, og dermed paatog den nuværende Regering sig i Virkeligheden det fulde Ansvar for Sociallovgivningen af 1927, som ellers kun var betegnet som Brutalitet og Hensynsløshed.

Endvidere skal jeg sige, at med Hensyn til Beskæftigelsessspørgsmaalet, som jo kun Socialdemokraterne havde Forstand paa, da det blev drøftet forud for Valget, er der jo intet sket — eller i hvert Fald mindre, end der skete i mange Aar — i denne Samling.

Sluttelig skal jeg gøre opmærksom paa, at alle de Sager, man kan betegne som Regeringens Mærkesager, de, der har Forbindelse med Valgagitationen, ligger jo her

i Folketinget, og det lader sig derfor ikke gøre at tale om, at Landstinget har misbragt sit Flertal paa 4 Mand, for Regeringen har slet ikke været i Forbindelse med Landstinget om disse Mærkesager; de ligger jo stadig her. Det kan være, de skal prøves til næste Aar; vent bare, sagde Statsministeren. Ja, det er jo ordnet saaledes, at vi maa vente. Men saa er der gaaet ikke blot eet Aar, saa er der gaaet to Aar. Saa længe Regeringsflertallet her i Folketinget beholder Sagerne her, lader det sig ikke gøre i den offentlige Diskussion at skyde Skylden paa Landstinget.

Den Tale, jeg holdt i Gaar, fik jo et meget strengt Skudsmaal af den højtærede Statsminister. Det finder jeg mig i; den bliver hverken bedre eller ringere af den højtærede Statsministers Ros eller Dadel. Men denne indholdsløse Tale maatte den højtærede Statsminister alligevel anvende en hel Time paa at imødegaa, og han maatte bruge mange grove Ord og komme meget højt op, hvad jeg ikke synes, han skulde have gjort, naar det var saa indholdsløs en Tale, der var holdt. Det betyder, at den har ramt paa ømme Steder, for ellers behøvede den højtærede Statsminister jo ikke at have brugt saa mange vrede Ord.

I det hele taget har den højtærede Statsminister været stor i Slaget under denne Diskussion, og det kan han ogsaa være, for han har, fordi han har købt de Radikale til at følge med, sikret sig, at han ikke skal ud til Vælgerne. (*Statsministeren* [Staining]: Hvad vil det sige: købt?). Den højtærede Statsminister ved jo godt nok, hvorledes det hænger sammen, han behøver slet ikke at stille sig saa forarget an. Saaledes har den højtærede Minister sikret sig, at han ikke skal ud til Vælgerne foreløbig.

Men hvis nu Situationen i Dag var den — men det er den altsaa ikke —, at han skulde ud til Vælgerne nu, og med tomme Hænder med Hensyn til alt det, der blev stillet i Udsigt for et Aar tilbage, at han skulde ud med Ekspropriationsforslaget — det maa jo ikke siges, at det er efter russisk Forbillede, men det er jo den Vej, man gaar i Rusland, blot at man gaar meget stærkere frem, at det er meget kraftigere gjort der, saaledes som Forbilledet jo altid er stærkere end Efterligningen —, at han skulde ud med Trustlovsforslaget, der ikke bekæmper Truster, men inddrager hele Erhvervslivet under Tilsyn og Kontrol, at han skulde ud med Grundskylden og alt det andet, er det jo ikke sikkert, at den højtærede Statsminister vilde være slet saa stortalende, som han har været her i Dag. (*Statsministeren*